

U 37/2022 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiiviksi

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 30 päivänä maaliskuuta 2022 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta (kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja tiedottamista, COM(2022) 143 final) sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 19.5.2022

Oikeusministeri Anna-Maja Henriksson

Lainsäädäntöneuvos Sofia Aspelund

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON VIHREÄN SIIRTYMÄN KULUTTAJANSUOJADIREKTIIVIKSI

1 Tausta ja tavoite

Euroopan komissio on 30 päivänä maaliskuuta 2022 antanut ehdotuksen uudeksi Euroopan parlamentin ja neuvoston vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiiviksi (ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja tiedottamista; COM(2022) 143 final; jäljempänä myös ehdotus). Ehdotuksella muutettaisiin kahta olemassa olevaa kuluttajansuojadirektiiviä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (jäljempänä sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi tai UCP-direktiivi) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/83/EU kuluttajan oikeuksista (jäljempänä kuluttajaoikeusdirektiivi).

Ehdotus on yksi kuluttaja-asioiden toimintaohjelmassa (COM(2020) 696 final) sekä kiertotaloutta koskevassa toimintasuunnitelmassa (COM (2020) 98 final)) esitetyistä aloitteista, ja se on osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa. Ehdotuksen tavoitteena on pyrkiä erityisesti edistämään kiertotaloutta ja puhdasta ja vihreää taloutta EU:ssa antamalla kuluttajille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä ja siten edistää kestävämpää kulutusta. Ehdotuksella puututaan myös sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, jotka johtavat kuluttajia harhaan ja estävät heitä tekemästä kestäviä kulutusvalintoja. Lisäksi tavoitteena on varmistaa EU:n kuluttajansuojasäännösten parempi ja johdonmukaisempi soveltaminen.

2 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

2.1 Muutokset sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevaan direktiiviin

Ehdotetun direktiivin 1 artiklassa säädettäisiin muutoksista UCP-direktiiviin.

Ehdotus sisältää uusia määritelmiä, jotka ehdotetaan lisättäväksi UCP-direktiivin 2 artiklaan (ehdotuksen 1 artiklan 1 alakohta). Näitä ovat muun muassa ympäristövaihteen, nimenomaisen ympäristövaihteen, yleisen ympäristövaihteen, kestävyysmerkinnän, sertifiointijärjestelmän, kestävyystietoja koskevan välineen sekä tunnustetun erinomaisen ympäristösuojelullisen tason määritelmät.

Direktiiviehdotuksen 1 artiklan 2 alakohta sisältää puolestaan muutoksia UCP-direktiivin 6 artiklaan, jossa säädetään harhaanjohtavasta kaupallisesta menettelystä. Ehdotuksen mukaan UCP-direktiivissä mainittaisiin erikseen, että totuudenvastainen tai harhaanjohtava tieto voisi koskea myös esimerkiksi tuotteen ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia, kestävyyttä sekä korjattavuutta (6 artiklan 1 kohdan b alakohta). Lisäksi UCP-direktiivin 6 artiklan 2 kohtaa, jossa säädetään harhaanjohtavista menettelyistä, täydennettäisiin siten, että harhaanjohtavuus voisi koskea myös tulevaa ympäristönsuojelullista tasoa koskevan ympäristövaihteen esittämistä ilman selkeitä, objektiivisia ja todennettavissa olevia sitoumuksia ja tavoitteita sekä riippuma-

tonta seurantajärjestelmää. Niin ikään harhaanjohtavuus voisi koskea sellaisten etujen mainostamista kuluttajille, joita pidetään yleisen käytännön mukaisina merkityksellisillä markkinoilla (6 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta).

UCP-direktiivin 7 artiklaa, jossa säädetään harhaanjohtavista mainitsematta jättämisistä, täydennettäisiin uudella 7 kohdalla (direktiiviehdotuksen 1 artiklan 3 alakohta). Kohdan mukaan elinkeinonharjoittajan tarjotessa palvelua, jossa vertaillaan tuotteita, olennaisina pidettäisiin tietoja vertailumenetelmästä, vertailukohteena olevista tuotteista ja näiden tuotteiden toimittajista sekä käytettävistä toimenpiteistä tietojen pitämiseksi ajan tasalla. Näiden tietojen mainitsematta jättäminen merkitsisi siis harhaanjohtavaa mainitsematta jättämistä.

UCP-direktiivin liitteeseen ehdotetaan lisättäväksi kymmenen uutta kaupallista menettelyä, joita on kaikissa olosuhteissa pidettävä sopimattomina (direktiiviehdotuksen 1 artiklan 4 alakohta). Näitä ovat esimerkiksi:

- sellaisen kestävyysmerkinnän esittäminen, joka ei perustu sertifiointijärjestelmään tai jota viranomaiset eivät ole vahvistaneet;

- sellaisen yleisen ympäristöväitteen esittäminen, jonka osalta elinkeinonharjoittaja ei pysty osoittamaan tunnustettua erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa, joka on merkityksellinen väitteen kannalta;

- ympäristöväitteen esittäminen koko tuotetta koskevana, kun väite tosiasiansa koskee vain tuotteen tiettyä osaa;

- sen ilmoittamatta jättäminen kuluttajalle, että ohjelmistopäivitys vaikuttaa kielteisesti digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden tai tällaisten tavaroiden tiettyjen ominaisuuksien käyttöön, vaikka ohjelmistopäivitys parantaisi muiden ominaisuuksien toimintaa;

- tavarank sellaisen ominaisuuden ilmoittamatta jättäminen kuluttajalle, jonka tarkoituksena on rajoittaa tavarank kestävyyttä;

- väite, jonka mukaan tavaramalla on tietty kestävyys käyttöajan tai -asteen osalta, jos sillä ei ole sitä;

- kuluttajan kannustaminen korvaamaan tavarank kuluvat osat aikaisemmin kuin teknisistä syistä olisi tarpeen;

- sen ilmoittamatta jättäminen, että tavara on suunniteltu rajoittamaan toimivuuttaan, kun käytetään kuluvia osia, varaosia tai tarvikkeita, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut.

2.2 Muutokset kuluttajaoikeusdirektiiviin

Direktiiviehdotuksen 2 artiklassa säädetään kuluttajaoikeusdirektiiviin tehtävistä muutoksista. Artiklan 1 alakohta sisältää määritelmät, jotka ehdotetaan lisättäväksi kuluttajaoikeusdirektiivin 2 artiklaan. Näitä ovat muun muassa energiaa käyttävän tavarank, korjattavuuspistemäärän ja ohjelmistopäivityksen määritelmät.

Ehdotuksen mukaan kuluttajaoikeusdirektiivin 5 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään ennen sopimuksen tekemistä annettavista tiedoista muussa kuin koti- ja etämyynnissä, ehdotetaan täydennettäväksi kuudella uudella kohdalla (direktiiviehdotuksen 2 artiklan 2 alakohta). Vastaavat lisäykset ehdotetaan tehtäväksi kuluttajaoikeusdirektiivin 6 artiklan 1 kohtaan, jossa säädetään

U 37/2022 vp

ennen sopimuksen tekemistä annettavista tiedoista koti- ja etämyynissä (direktiiviehdotuksen 2 artiklan 3 alakohta). Näitä uusia tiedonantovaatimuksia ovat:

- kaikenlaisten tavaroiden osalta tieto tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta ja kestosta, jos tuottaja asettaa nämä tiedot saataville ja jos kestävyystakuu kattaa koko tavaran ja on voimassa yli kaksi vuotta;

- energiaa käyttävien tavaroiden osalta tieto siitä, mikäli tuottaja ei ole toimittanut tietoja tuottajan kestävyystakuun saatavuudesta;

- vähimmäisaika, jona tuottaja sitoutuu toimittamaan ohjelmistopäivityksiä digitaalisia elementtejä sisältäville tavaroille, paitsi jos kyse on digitaalisen sisällön tai palvelun jatkuvasta toimitamisesta;

- sen ajanjakson olemassaolo ja kesto, jona palveluntarjoaja sitoutuu toimittamaan ohjelmistopäivityksiä digitaaliselle sisällölle ja digitaalisille palveluille, jos palveluntarjoaja on eri toimija kuin elinkeinonharjoittaja, paitsi jos kyse on digitaalisen sisällön tai palvelun jatkuvasta toimitamisesta;

- tarvittaessa tavaran korjattavuuspistemäärä;

- muut korjausta koskevat tiedot, jos unionin tasolla ei ole saatavilla korjattavuuspistemäärää, tuottajan saataville asettamat tiedot varaosien saatavuudesta, mukaan lukien niiden tilausmenetely, sekä käyttö- ja korjausoppaan saatavuudesta.

Kuluttajaoikeusdirektiivin 8 artiklan 2 kohdassa säädetään tiedoista, jotka on ilmoitettava kuluttajille välittömästi ennen tilauksen tekemistä silloin, kun sähköisesti tehtävään etäsopimukseen liittyy maksuvelvollisuus. Näihin tietoihin ehdotetaan lisättäväksi tiedot tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta ja kestosta.

Kuluttajaoikeusdirektiiviin ehdotetut lisäykset rakentuvat osittain tavarankauppadirektiivin (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771 tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta) sekä digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja koskevan direktiivin (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770 tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista) säännöksille, jotka tulivat sovellettaviksi 1.1.2022.

2.3 Muut säännökset

Ehdotuksen 3 - 6 artikla sisältää tavanomaiset loppusäännökset. Ehdotetun 4 artiklan mukaan jäsenvaltioiden olisi annettava ja julkaistava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 18 kuukauden kuluttua direktiivin hyväksymisestä, ja säännöksiä on ryhdyttävä soveltamaan 24 kuukauden kuluttua direktiivin hyväksymisestä.

3 Ehdotuksen oikeusperusta ja suhde suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteisiin

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen (SEUT) 114 artikla. SEUT 169 artiklassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajien taloudellisten etujen suojaamiseen sekä edistää kuluttajien oikeutta tiedonsaantiin ja koulutukseen kuluttajien

etujen valvomiseksi. SEUT 169 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti unioni myötävaikuttaa SEUT 169 artiklan tavoitteiden toteuttamiseen toimenpiteillä, jotka se SEUT 114 artiklan nojalla toteuttaa sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä. Asia käsitellään tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä. Neuvoston päätöksenteko tapahtuu määräenemmistöllä. Valtioneuvosto katsoo, että ehdotuksen oikeusperustaa voidaan pitää asianmukaisena.

Suhteellisuusperiaatteen osalta direktiiviehdotuksessa todetaan, että ehdotuksen toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa seuraaviin tavoitteisiin: kuluttajien mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä, kestävän kulutuksen edistäminen, sellaisten elinkeinonharjoittajien sopimattomien kaupallisten menettelyjen poistaminen, jotka aiheuttavat vahinkoa kestäväälle taloudelle ja johdattavat kuluttajat luopumaan kestävästä kulutusvalinnoista sekä EU:n kuluttajansuojasääntöjen paremman ja johdonmukaisemman soveltamisen varmistaminen. Valtioneuvosto katsoo, että ehdotusta voidaan pitää kokonaisuutena arvioiden suhteellisuusperiaatteen mukaisena siitä huolimatta, että jäljempänä 6 jaksossa todetun mukaisesti ehdotuksen tietyt yksityiskohdat eivät vaikuta tarkoituksenmukaisilta ehdotuksen tavoitteisiin nähden. Valtioneuvoston näemyksen mukaan ehdotusta voidaan pitää myös toissijaisuusperiaatteen mukaisena, sillä esityksen päätarkoitusta eli sisämarkkinoiden toiminnan edistämistä ei voida parantaa pelkästään kansallisilla laeilla.

4 Ehdotuksen vaikutukset

4.1 Komission vaikutustenarviointi

Ehdotuksesta on tehty vaikutustenarviointi (SWD(2022) 86 final). Vaikutustenarvioinnin mukaan kuluttajilla ei ole luotettavia tietoja tuotteiden kestävydestä, kuten ympäristöominaisuuksista, elinkaaresta ja korjattavuudesta. Lisäksi kuluttajiin kohdistuu harhaanjohtavia kaupallisia menettelyjä. Näitä menettelyjä ovat muun muassa tuotteiden ennen aikainen vanheneminen, organisaatioiden harjoittama viherpesu sekä kestävyysmerkintöjen avoimuuden ja uskottavuuden puute. Näiden seikkojen todettiin olevan ristiriidassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kanssa, jonka tavoitteena on saada aikaan siirtyminen ympäristön kannalta kestävämpään talouteen ja yhteiskuntaan eli ”vihreä siirtymä”.

Vaikutustenarvioinnin mukaan ehdotus hyödyttäisi kuluttajia muun muassa siten, että nämä voisivat tehdä luotettavampaan tietoon perustuvia päätöksiä. Ympäristön kannalta myönteistä olisi, että kuluttajat valitsisivat todennäköisemmin kestäviä tuotteita, jotka on tuotettu vähäisemmin ympäristövaikutuksin, joiden odotetaan kestävän pidempään ja jotka korjataan nykyistä useammin. Elinkeinoelämän kannalta erityisesti UCP-direktiiviin ehdotetut muutokset tasapuolistaisivat yritysten välisiä toimintaedellytyksiä, koska niillä poistettaisiin joidenkin markkinatoimijoiden käyttämät sopimattomat menettelyt.

Ehdotuksesta aiheutuisi vaikutustenarvioinnin mukaan yrityksille lisäkustannuksia sen johdosta, että niiden tulee antaa tietoja kaupallisista kestävyystakuista sekä ilmaisten ohjelmistopäivitysten kestosta ja korjauksista. Vaikka kustannukset todennäköisesti siirtyvät kuluttajille, vaikutustenarvioinnin mukaan niiden ei odoteta vaikuttavan kysyntään kielteisesti varsinkaan siksi, että kuluttajat ovat halukkaampia maksamaan tuotteista, jotka kestävät pidempään tai joita on helpompi korjata. Viherpesuun ja ennen aikaiseen vanhenemiseen puuttuminen aiheuttaa lisäkustannuksia lähinnä niille yrityksille, jotka tällä hetkellä harjoittavat tällaisia menettelyjä. Säännökset muun muassa kestävyysmerkintöjen avoimuuden ja uskottavuuden varmistamiseksi lisäävät niistä vastaavien organisaatioiden kustannuksia. Kustannukset todennäköisesti siirtyvät tällaisia merkintöjä hakeville yrityksille, mutta ne voivat myös päättää hakea harvemmin merkintöjä tulevaisuudessa.

4.2 Vaikutukset Suomen lainsäädäntöön, ml. Ahvenanmaahan

Direktiiviehdotus edellyttäisi muutoksia ensinnäkin kuluttajansuojalain (38/1978) 2 lukuun, jossa säädetään markkinoinnista ja menettelystä asiakassuhteessa. Nämä muutostarpeet johtuisivat ennen muuta UCP-direktiiviin ehdotettavista lisäyksistä. Muutostarpeita kohdistuisi myös kuluttajansuojalain 2 luvun 15 §:n 3 kohdan nojalla annettuun valtioneuvoston asetukseen kuluttajien kannalta sopimattomasta menettelystä markkinoinnissa ja asiakassuhteissa (601/2008), jota olisi tarpeen täydentää lukuisilla uusilla ympäristöseikkoihin liittyvillä kohdilla.

Lisäksi direktiiviehdotus edellyttäisi muutoksia kuluttajansuojalain kotimyyntiä ja etämyyntiä koskevaan 6 lukuun siltä osin kuin luvun 9 §:ssä säädetään kuluttajalle ennen sopimuksen tekemistä annettavista tiedoista koti- ja etämyynissä.

Direktiiviehdotus edellyttää myös muutoksia lakiin kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista (566/2020) siltä osin kuin laissa säädetään elinkeinonharjoittajalle määrättävästä seuraamusmaksusta tämän rikkoessa kuluttajansuojasäännöksiä.

Direktiiviehdotus koskee kuluttajansuojaa, joten se kuuluu valtakunnan lainsäädäntöön Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 27 §:n 10 kohdan mukaisesti.

4.3 Vaikutukset kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien asemaan

Edellä jaksossa 4.1 kuvatun mukaisesti direktiiviehdotus on omiaan parantamaan kuluttajien mahdollisuuksia tehdä luotettavampaan ympäristötietoon perustuvia päätöksiä. Tältä osin vaikutukset riippuvat kuitenkin siitä, missä määrin kuluttajat ymmärtävät saamansa tiedon merkityksen tai ylipäänsä perehtyvät saamiinsa tietoihin. Kuluttajaoikeusdirektiiviin ehdotettujen muutosten osalta voidaan todeta, että kuluttajalle ennen sopimuksen tekemistä annettavien tietojen määrä on jo nykyisellään huomattava, ja on mahdollista, että tietomäärän jatkuva lisääntyminen vähentää joidenkin kuluttajien halukkuutta perehtyä annettuihin tietoihin tai jopa heikentää kuluttajien mahdollisuutta erottaa heille annetuista tiedoista päätöksentekonsa kannalta keskeisimpiä tietoja.

Kuten edellä jaksossa 4.1 todetaan, erityisesti UCP-direktiiviin ehdotetut muutokset tasapuolistaisivat yritysten välisiä toimintaedellytyksiä, koska muutosten perusteella voitaisiin tehokkaammin puuttua joidenkin markkinatoimijoiden käyttämiin sopimattomiin menettelyihin. Ehdotetut uudet tiedonantovelvollisuudet aiheuttavat elinkeinonharjoittajille hallinnollista taakkaa samoin kuin kustannuksia, jotka ainakin osittain siirtyisivät kuluttajien maksettavaksi.

5 Ehdotuksen kansallinen käsittely ja käsittely EU:ssa

Komissio antoi samanaikaisesti nyt kyseessä olevan ehdotuksen kanssa neljä muuta kiertotalouteen liittyvää aloitetta. Kyseisistä aloitteista järjestettiin 21.4.2022 yhteiskokous kolmen jaoston (kilpailukykyjaosto (EU8), energia- ja Euratom-jaosto (EU21), ympäristöjaosto (EU23)) kesken. U-kirjelmäluonnosta on käsitelty kirjallisessa menettelyssä 28.4 –3.5.2022 mainituissa jaostoissa.

Direktiiviehdotusten käsittely alkoi neuvoston kuluttajansuoja- ja kuluttajavalistustyöryhmässä 4.4.2022. Kokouksessa komissio esitteli ehdotuksen taustaa ja tavoitteita sekä ehdotuksen sisältämät keskeiset muutokset. Direktiiviehdotusta on käsitelty tämän jälkeen puolipäiväisessä kokouksessa 29.4.2022.

6 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto pitää tärkeänä direktiivin tavoitetta siitä, että kuluttajat saavat riittävästi luotettavaa tietoa tuotteiden kestävydestä, ympäristöominaisuuksista, elinkaaresta ja korjattavuudesta.

Direktiiville asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi valtioneuvosto pitää ainakin pääsääntöisesti kannatettavina UCP-direktiiviin ehdotettuja muutoksia. Vaikka useat ehdotetuista lisäyksistä voisivat olla jo nykyisin UCP-direktiivin yleislausekkeiden vastaisia sopimattomia kaupallisia menettelyjä, lisäysten kirjaaminen säännöstasolle on omiaan selkeyttämään oikeustilaa sekä edistämään säännösten noudattamista. Erityisen myönteisesti valtioneuvosto suhtautuu siihen, että esityksessä on pyritty huomioimaan tavaroiden kestävyyttä rajoittaviin ominaisuuksiin liittyvät ongelmat, samoin kuin siihen, että esityksellä pyritään puuttumaan harhaanjohtavien ympäristöväitteiden ja kestävyysmerkintöjen esittämiseen.

Valtioneuvosto suhtautuu sen sijaan hyvin varauksellisesti useisiin kuluttajaoikeusdirektiivin muuttamista koskeviin ehdotuksiin. Yleisellä tasolla on tärkeää pyrkiä huolehtimaan siitä, että kuluttajille tarjotaan riittävästi tietoa kestävämpien kulutusvalintojen tekemiseksi. Valtioneuvosto kiinnittää kuitenkin huomiota siihen edellä jaksossa 4.3 todettuun seikkaan, että kuluttajille ennen sopimuksen tekemistä annettavien tietojen määrä on jo nykyisellään huomattava. Tiedonantovaatimusten jatkuva kasvattaminen monimutkaisilla uusilla kohdilla lisää riskiä siitä, että kuluttajat eivät enää perehdy lainkaan annettuihin tietoihin tai että he eivät kykene enää erottamaan tiedoista päätöksentekonsa kannalta keskeisimpiä tietoja. Valtioneuvosto katsoo, että neuvottelujen kuluessa on tarpeen huolellisesti arvioida, miltä osin ehdotetut lisätiedot tuovat aidosti lisäarvoa kuluttajille. Arvioinnissa tulisi kiinnittää huomiota myös siihen, ettei tarpeettomasti aiheuteta hallinnollista taakkaa elinkeinonharjoittajille.

Kuluttajaoikeusdirektiivin muuttamista koskeviin ehdotuksiin liittyy myös eräitä muita ongelmia. Edellä todetun mukaisesti kuluttajaoikeusdirektiiviin ehdotetut lisäykset rakentuvat osittain tavarankauppadirektiivin sekä digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja koskevan direktiivin säännöksille, jotka tulivat sovellettaviksi 1.1.2022. Ehdotuksessa ei ole tältä osin asianmukaisesti huomioitu sitä, että erityisesti tavarankauppadirektiivi antaa jäsenvaltioille liikkumavaraa muun muassa virhevastuun kestoa ja takuuta sekä aiemman myyntiportaan virhevastuuta koskevassa sääntelyssä. Tämän johdosta kuluttajalle annettavaksi ehdotetut tiedot saattaisivat joiltakin osin antaa myös harhaanjohtavan kuvan kuluttajan oikeudellisesta asemasta niissä jäsenvaltioissa, mukaan lukien Suomessa, joissa liikkumavaraa on käytetty korkeamman kuluttajansuojan turvaamiseksi, sekä muutoinkin istua huonosti näihin jäsenvaltioihin. Valtioneuvosto pyrkii neuvotteluissa löytämään ratkaisuja näiden ongelmien poistamiseksi.

Neuvottelujen kuluessa on pyrittävä myös yleisesti saamaan selvennystä direktiivin sanamuotoihin sekä varmistumaan siitä, että sääntelyn noudattaminen tai sen valvonta ei yksityiskohdillaan muodostu elinkeinonharjoittajien ja valvontaviranomaisten kannalta kohtuuttoman hankalaksi.